

Szerző
Vörös István

Dátum
2026. jan. 04.

VERS

[„KÉSHET A TAVASZ...?“]

AZ ELLENÉRVEK ÉVADA

[„KÉSHET A TAVASZ...?“]

Rég nincs tavasz, régen nincs nyár,
összeálltak:
ez a tanyár.

Rögtön meleg a tavasz is,
kicsit néha
még havazik.

Ha már télen nem esett hó,
kell ide most
egy-két új szó.

A tél és ősz is egybeállt:

a tősz évszak?
Nagy fesztivált

kell tartanunk, hogyha elmúlt.
A változás
kicsit örült,

de ezt tőle megszokhatták,
kiket átvert
a valóság.

A tavasz már rég nem jön el,
az olvadás
egész közel

folyott hozzánk az időn át,
a hőségnek
nincsen korlát.

Az elmaradt idők korát
nem éljük le,
ezért tehát

visszafele törünk elő-
re, de hová?
Nincsen erő

arra, mire nagyon kéne.
A változás
gyors beszéde

összehadar időt, teret.
Megbillent az
emlékezet.

A biciklim is felborult
(siet az ősz,
késik a múlt),

pedig láncsal kikötöttem.
Lopni tudnak.
Történt ilyen

mással is már. De a Földet
ki lopta el?
Hülye ötlet

volt, de mégis úgy sikerült,
helyére a
pokol került.

Kicsi pokol, kölyök pokol.
Bűneinkhez
lelakatol.

Ki lopna el minket innen?
Mikor sajnós,
nem lop Isten,

maga készít becsületből
mindent tisztán
az örökből

levált apró forgácsokból.
Órá persze
senki nem szól.

Rászólni a teremtőre?
Talán mégis
kicsit dőre

igyekezet, de mi marad
amikor az
ég ránk szakad?

Kiszárad és szikkad a föld.
Mi maradt meg?
Kérlek, közöld,

mi éri el, hogy még kizöld-
üljön egyszer?
Milyen vegyszer?

Milyen észérv
lesz a részvét?
Lesöprik majd jobb érvekkel?